

4. Четвъртото основание е изведено от нарушението на принципа за полагане на грижа и за оказване на съдействие, което е било допуснато с решението за преназначаване на жалбоподателя в ГД „Обща служба устен превод и конференции“.
5. Петото основание е изведено от принципа на право на възражението за неизпълнение и на принципа на законосъобразност.
6. Шестото основание е изведено от нарушение на член 9, точка 3 от Приложение IX към Правилника и на принципа „non bis in idem“, от което било опорочено дисциплинарно производство CMS 17/025, образувано срещу жалбоподателя.
7. Седмото основание е изведено от нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата и по-специално на разумните срокове за горепосоченото дисциплинарно производство.

Жалба, подадена на 1 април 2018 г. — Manéa/CdT

(Дело T-225/18)

(2018/C 221/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Camélia Manéa (Ештернак, Люксембург) (представител: M.-A. Lucas, адвокат)

Ответник: Център за преводи за органите на Европейския съюз (CdT)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 29 май 2017 г. на Директорката на Центъра за преводи за органите на Европейския съюз да не поднови, с действие от 12 ноември 2015 г., договора за работа за определен срок на жалбоподателката като срочно нает служител, който следователно действително е прекратен на 31 януари 2016 г.;
- да разпреди възстановяване на жалбоподателката на работа като срочно нает служител в Центъра с действие от 1 януари 2019 г. или ако това се окаже невъзможно, да осъди ответника да ѝ плати като обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, причинени от загубата на заетост за неопределен срок, сума, съответстваща на възнаграждението, което тя би получила, ако беше останала на служба в Центъра през период от четири години, намалена евентуално с възнагражденията или надбавките, на които тя би имала право в допълнение, и да внесе в пенсионната схема на ЕС съответните вноски;
- да осъди Центъра за преводи да ѝ плати като обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, причинени от решението от 12 ноември 2015 г. сумата от 11 136 EUR за неимуществените вреди, сумата от 12 000 EUR за загубата на възнаграждение, и сумата от 9 674 EUR за разноските ѝ за правна помощ;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на задължението за възстановяване на жалбоподателката в правното положение преди постановяването на оттегляния акт, от грешки при прилагане на правото, от явни грешки в преценката или от недостатъчни мотиви, и от незачитането на интереса на службата, доколкото новото решение, с което жалбоподателката не се преназначава на длъжност от 31 януари 2016 г. се основавало на елементи, които противно на нейното мнение, не съществували, когато през ноември 2015 г. е възникнал въпросът за нейното преназначаване.

2. Второто основание е изведено, на първо място, от неспазването на кадровата политика, определена от Управителния съвет, доколкото в решението, с което жалбоподателката не се преназначава, било прието, че е в интерес на службата да се приложи политика на замяната на срочно наети служители с договорно наети служители. На второ място, това основание е изведено от грешка в преценката, доколкото било прието, че замяната на жалбоподателя с договорно нает служител е оправдана от реорганизацията на Отдела за подкрепа на преводачите и на трето място, от фактическа грешка, доколкото било прието, че такъв случай е налице.
3. Третото основание е изведено от грешка при прилагане на правото, от явна грешка в преценката и/или от недостатъчни мотиви, доколкото било решено с обратна сила и единствено на основание интереса на службата жалбоподателката да не се преназначи, а по-скоро да се обезщети, въпреки че според нея било невъзможно или особено трудно да се постанови отново оттеглението. Също така това решение не било необходимо за постигане на целите на мярката, не представлявало пълно преразглеждане на конкретните обстоятелства, влизало в разрез с оправданите правни очаквания и пораждало задължението да се поправят вредите, причинени от други нередности, от които първоначалното решение било опорочено.

Жалба, подадена на 9 април 2018 г. — Martini-Sportswear/EUIPO — Olympique de Marseille (M)

(Дело T-237/18)

(2018/C 221/38)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Martini-Sportswear GmbH (Анаберг, Австрия) (представител: W. Lang, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Olympique de Marseille SASP (Марсилия, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка „M“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 238 066

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 януари 2018 г. по преписка R 1755/2017-4.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви за невалидно решението на отдела по споровете от 25 май 2017 г.,
- да преразгледа обжалваното решение, като отхвърли възражението,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.
-